

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ 04-08

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 05-08

† Τὰ Προεόρτια τῆς Ἀγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησης]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'
καὶ ψάλλομεν Σπικηρὰ Προσόμοια προεόρτια γ' ἐ τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος γ'.

ᾠχος ᾠδὴς

^χ^Β
⁶^λ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
^Γ
⁶^λ σο ον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ι ε ^Π^π^Β
⁶^λ
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου
^Γ
προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
^Γ
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
⁶^λ
Κυ ρι ε
⁶^λ^Β
⁶^λ Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη μου ^Δ
^Γ^Π
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου ε παρ
^Β
σις των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει

σακουσον μου Κυ ρι ε

⁶_λ ^BΘου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου ⁶_λ

⁶_λ ^BΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ⁶_λ

⁶_λ ^BΕυν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκ λεκ των αυ των ⁶_λ

⁶_λ ^BΠαι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ζει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να τω την κε φα λην μου

^B
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

^B
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των πα ρα τον Α δη

^B
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλμοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν

τα νε λεις την ψυχην μου ⁶λ

^B
⁶λ Φυ λα ζο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στησαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων

τωνερ γα ζο με νων την α νο μι αν ⁶λ

^M
⁶λ Πε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι ^B

α μα ρτω λοι ⁶λ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε λθω ⁶λ

^Δ
⁶λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα ^Δ

^Δ
⁶λ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην ⁶λ

^B
⁶λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλιψιν μου ε νω πιον αυτου

απαγγε λω

Εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα

μου και συ εγνωστας τριβους μου

Εν ο δω ταυτη η ε πορευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α α

και ε πεβλεπον και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

ε εστιν ο εκ ζη των την ψυχην μου

^B
⁶_λ **Ε** κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει
 πα ^Δ_λ Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
 εν γη ζων των ⁶_λ
^B
⁶_λ **Π**ροσχες προς την δε η σιν μου ^Δ_λ ο ο
 τι ε ταπεινω θησφοδρα ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ρ**υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των
 με ^Δ_λ ο τι ε κρα ται ω θησαν υπερ ε με ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου ^Δ_λ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισου ⁶_λ
^B
⁶_λ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ_λ ε ως

ου αν τα πο δως μοι ^{6λ}

^M ^B
^{6λ} Εκ βα θε ων ε κεκραξα σοι Κυ ρι

ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

^{6λ}
μου

^Δ ^B
^{6λ} Γε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον

^Δ ^{6λ}
τα εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ^{6λ}

 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι

 σεν η ψυ χη ημου ε πι τον Κυ ριον

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς
 ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς
 θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ
 πολιτείας, ὅπως ἐπόπτῃ τῆς αὐτοῦ,
 μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης
 ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἤξιώθησαν Ἀποστόλων
 οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

 Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

 κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι

 σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες
 ἀλλοίωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς
 εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ
 ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν
 ἀστράπτουσιν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ
 τὸν ἥλιον, καὶ τὸ τρισσὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν
 τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

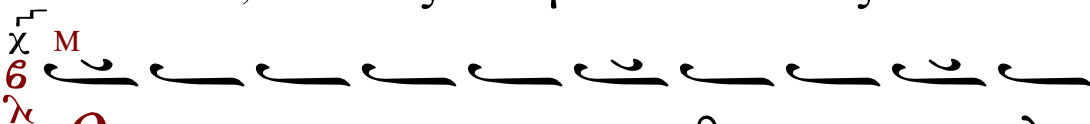
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

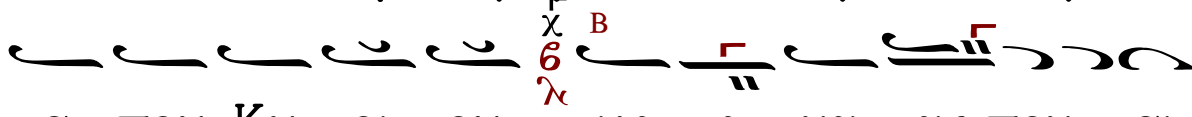
^M
⁶λ ^κ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος ⁶λ ^κ και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις ⁶λ ^κ
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ⁶λ ^κ
 εκ πα σων των α νο μι ων αυ του ⁶λ ^κ

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι τῆς σαρκός σου
 ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε θεία χάριτι· καὶ
 κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδησάμενος,
 ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, τοῦ Σταυροῦ τε τὸ
 τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων
 ὥσπερ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ
 παντὸς εὐφραινόμενος.

^κ ⁶λ ^M **Ἀ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε ἱ νη ^κ ⁶λ ^B ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι λα
 οι ⁶λ ^κ

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραζάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς αἰὲ βασιλεύοντος.

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε

 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει

 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι

 ω ω να

Τοῖς τιμίῳις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας, καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

προσλα α α α βω με εν φως και με ταρσι
οι γε νο με νοι οι τω Πνευ ε ευ μα α α α
τι Τρι α δα ο μο ου ου ου ου σι ι ι
ον υ μνη σω ω με εν ει εις τους αι ω ω
ω να α α α α α α α α ας

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
Ώχος δ'.

Ώχος δ' Δι

Ἄλ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. Ἄλ
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ

τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὁψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. **Κ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Κῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμπας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. **Θ**αβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμείψαι θέλων; ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβώρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ᾠχος β'.

ᾠχος Δι

Δ ο ο ο ζ α Πα α α τρι ι ι και Υι

ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

^M ^B ^M ^Δ
^Δ και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
^B ^M
 αι ω νας των αι ω ω νων α α μην

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν
 δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς
 Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος,
 καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς
 ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν
 ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
 φιλόανθρωπος.

^M ^Δ
^Δ Ο εν τω ο ρει τω Θαβωρ με τα μορ
 φω θεις εν δο ξη η Χρι στε ε ε ε ο ο
 Θε ε ε ος και υ πο δει ξας τοις μα θη η
 ται αι αις σου την δο ξαν της ση ης Θε ο
 ο ο ο τη η η η τος κα ταυ γα σον και
 η η μας τω φω τι της ση η ης ε πι γνω ω

ω σε ε ε ε ως και ο δη γη η σον εν
τη τρι ι βω ω τω ω ων ε ε εν το λω ων
σου ως μο νος α γα θο ος και φι ι λα α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἵτα ἄρχεται ἡ Μικρά Παράκλησις.

**ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡᾶΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ
μου ὥς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δ̣̣̣̣̣̣ Δ̣̣̣̣̣̣

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τη Θεο το κω εκτε νως νυν προσ
δρα μω μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
προσ πε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες
εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η θη σον
+ εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα σπευ σον α
πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται σμα των
μη α πο στρε ψης σου σ δου λους κε νους σε
γαρ και μον ην ελ πι δα κε κτη με θα
Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ἄ
καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὧ νας

ἧ
των αἰ ὧ νων ἀμην

Ἄ
Ὁ υἱὸς ὡ πῆ σω μέν πο τε Θεὸς το κε

τας δὺ ναστειας σου λαλεῖν οἱ ἀ νὰ ξι οἱ εἰ

μη γὰρ συ προ ἰ στα σο πρε σβευ ου σα

τις ἡ μας ἐρ ρυ σα το ἐκ το σου των κιν δὺ

νων τις δε δι ε φυ λα ξεν ε ὡς νυν ελευθε

ρους οὐκ ἀ πο στω μέν Δε σποινα ἐκ σου

σους γὰρ δου λους σω ζεις ἀ εἰ ἐκ παν τοι

ων δεῖ νω ὧ νων

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Coὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶπα ψάλλομεν τὰς Ὠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ α'.

Ὑμνὸν διοδεύσας.

ᾠδὴ Νη — Γα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Π ο λ λ ο ι σ συ νε χο ο με ν ο σ πει ρ α σ μ ο ι σ

π ρ ο σ σε κα τα φε ευ γω σω τη ρ ι αν ε πι

ζη των ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Π α θων με τα ρα ατ του σι προ σβο λαι

Π
πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
την ψυ χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη
νη την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
με

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Ω τη ρα τε κου ου σαν σε και Θε ον
σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην
Νο σου ν τα το σω ω μα και την ψυ χην
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι οι ας της πα ρα
σου α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψίδος.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σων η μας
Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
τι θη μι σε Θε ο γεν νη τορ Πα ρθε νε συ
με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

των α γα θων η αι τι α των πιστων το
στηριγμα μονη πανυμνητε
πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σων η μας
κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι
α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε
τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε
κυ η σας μονη πανα χραν τε
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

^Γ ^Ν ^Γ
 Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
 αι τι ον ^Γ ^Ν
 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυ σον ^Δ ^Γ
 παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ ^Π ^Γ ^Γ
 ως δυ να τον εν ι σχυ ι τον Χριστον κυ
 η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε
^Γ ^Ν ^Γ +
 και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην ^Γ
^Γ ^Ν ^Γ
 Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
 πα θε σιν ^Γ ^Ν
 ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε ε νε
 συ μοι βο η θη σον ^Γ ^Ν
 των ι α μα των γαρ
^Δ ^Π ^Γ ^Γ
 α νε λ λι πη σε γι νω σκω θη σαυ ρον Πα

να μω με τον α δα πα νη τον
 α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
 επι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ

μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα. ᾠχος β'. «Τὰ ἄνω ζητῶν».

ᾠχος Δι'

^Γ ^Μ
^Δ ^Δ
 Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
^Β
 σμα χη τον ε λε ους πη γη του κο σμου
^Δ
 κα τα φυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε
^Δ
 ο το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν
^Ν ^Γ ^Ω
^Δ
 δυ νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε
^Γ
 ως προ στα τευ ου σα

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

ᾠχος λ᾿ ᾠ — Γα

^Γ
^Γ ^Γ
α Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον η

^Γ
μας

^M ^N ^Γ
α ^Γ ^Γ ^Γ
των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

^N ^Δ
βερ νη την τε κου σα Κυ ριον και τον κλυ

^Γ ^Δ
δω να κα τευ να σον των ε μων πται σμα

^Γ
των Θε ο νυμ φευ τε

^Γ ^Γ
α Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

^Γ
η μας

^M ^N ^Γ
α ^Γ ^Γ ^Γ
Ευ σπλα γχνιας την α βυσ σον ε πι κα

λου με νω της σης πα ρα σχου μοι ^N η τον ^{Δ q}
 ευ σπλα γχνον κυ η σα σα ^Γ και Σω τη ρα παν ^{Δ q}
 των των υ μνου των σε ^Γ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ^Γ
 Πνευ μα τι ^Γ
 Α πο λαυ ον τες Πα να γνε ^Γ των σων δω ^N
 ρη μα των ευ χα ρι στη ριον ^Γ α να μελ ^{Δ q}
 πο μεν ε φυ μνιον ^Γ οι γι νω σκον τες σε Θε ^{Δ q}
 ο μη το ρα ^Γ
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας ^Γ
 των αι ω νων α μην ^Γ

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Αν τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο
το ο κε Α γνη η αι ω νι α τε κου
σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα
νουν υ πε ρε χου σαν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Αν σου την α χλυν των πται σμα των μου
Θε ο νυμφε τω φω τι σμω της σης λαμ προ
τη τος η φως τε κου σα το θει ον και προ αι ω

νι ον

καὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὡ νας

των αἰ ὡ νων ἀμην

ἀσσαι Ἀ γνη των πα θων μου την α

σθε νειαν ἐ πι σκο πης σου ἀ ξι ὡ σα σα

καὶ την υ γει αν τη πρε σβει α σου πα ρα σχου

μοι

Ὡς δὲ ἴσ' .
Τὴν δέησιν .

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Θα να α του ου ου ου καὶ της φθο ρας

ὡς ἐσωσεν ^Ν ἐαυτον ἐκ δεδωκωστω θανα-
 τω ^Γ τὴν τὴ φθορὰ καὶ θανατῶ μου
 φύσιν ^Χ κατὰ σχεθεῖσαν Παρθενώσωπῃ
 σον ^Γ τὸν Κυρίον σου καὶ Υἱόν ^Δ τῆς ἐχθρῶν
 κακουργίας μερυσασθαι
^Γ Ὑπεραγαθεὸ τοκωσόν
 ἡμᾶς ^Γ
 Προστα-^Ν αατιν σε ^Χ τῆς ζωῆς ἐ-
 πιστάμαι ^Ν καὶ φρουραν ἀσφαλίστα ατὴν
 Παρθενῶ ^Γ των πειρασμῶν διὰ λυούσαν
 ὁχλόν ^Χ καὶ ἐπηρείας δαιμονῶν ἐλαυνού

σαν και δε ομαι δι παντος εκφθωρας των

παθῶν μου ρυθηναι με

Πνευματι

[illegible]

 γης κε κτημεθα και ψυχων σε παν τε ληησω

τη ρι αν ^Ν και ^Γ πλα τυ σμον εν ταις θλι ψε σι

Κο ρη και τω φω τι σου α ει αγαλλο με

θων και κιν δυνων δι α σω σον

^N
^Γ
 Γ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην
 Εν κλι ι ι νη η η νυν α σθε
 νων κα τα κειμαι και ουκ εστιν ι α σις τη
 σαρκι μου αλλ η Θε ον και Σω τη ρα του
 κο σμου και τον λυ τη ρα των νο σων κυ η σα
 σα σου δε ομαι της α γα θης εκ φθο ρας νο
 ση μα των α ναστη σον
 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν

Ἄ α α χ ρ α α ν τ ε η δι α λο
 γ ο υ τ ο ν Λ ο γ ο ν α ν ε ρ μ η ν ε ε υ τ ω ς ε π ε
 σ χ α τ ω ν τ ω ν η μ ε ρ ω ν τ ε κ ο υ σ α δ υ σ ω π η σ ο ν
 ω ς ε χ ο υ σ α μ η τ ρ ι κ η ν π α ρ ρ η σ ι ι α α α
 α ν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

ᾠχος ≡ Δι

χ^Γ M Δ
Προστασι α των Χριστι α νων α κα
ται σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η
την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω
λων δε η σε ων φω νας αλ λα προ φθα σον ως
α γα θε εις την βο η θει αν η μων
των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο
το κε των τι μων των σε

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

^Γ
⁶
^λ
Μνη σθη σομαι του ο νο μα τος σου εν
B
πα ση γε νε α και γε νε α
^χ

^Δ
Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,
καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

^Π
Του ο νο μα τος σου μνη σθη σομαι εν
πα ση γε νε α και γε νε α α α
^Δ
^Μ
⁷

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῡμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

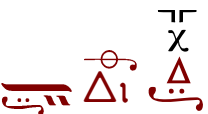
Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα
Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν
ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου
ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ
εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου
μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὥς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν
ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ
μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς
λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε
Μαριὰμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δι'
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
 μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα
 πλη θη των ε μων εγ κλη μα των
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην Τ αις της Θε ο το κου
 πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
 πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Ἐλεησον με ο Θεος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ομημα μου
 Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι
 νη προ στασι α Πα να γι α Δε σποι να
 αλ λα δε ζαι δε η σιν του ι κε του σου
 θλι ψις γα αρ ε χει με φε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
 τα σκε πην ου κε κτη μαι ου δε που προ
 σφυ γω ο α θλιος παν το θεν πο λε μου

νων^κ α παλ λα γη των α σθενουν των υ υ
 παρχου σα Θε ο το κε Παρ θε νε σω ζε
 πο λιν και λα ον των πο λε μου με νων η
 η ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη
 νη η μο νη προ στα σι α των πι στω ω
 ων

Ὁ Ἱερεὺς: **Κ**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Χορὸς: **Α**μήν.

Ὡδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦχος λϠ Νη —^ρ Γα

ἡ^Γ γ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ

την η μων σω τη ρι αν^Γ ως η^Γ θε λη

σας Σω τε ροι κο νο μη σα σθαι^Γ εν μη τρα της

Παρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

στα τιν α νε δι ξας^Γ ο των Πα τε ρων η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει^Γ

ἡ^Γ γ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ

η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
 και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Γω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο
 θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πευ εινα ξι ω σον η τον Σω τη
 ρα Χριστον η μιν απο τεκου σα

Ὡς ἡ'.

Τὸν Βασιλέα.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Τους βο η θει ας της πα ρα σου δε
 ο μένους μη πα ρι δης Πα ρ θε ε νε υ μνου
 τας και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
 εις αι ω νας
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
 των ι α μα των το δα ψι λες επι
 χε εις τοις πι στως υ μνου σι σε Πα ρ θε νε
 και υ πε ρυ ψου ου σι τον α φραστοον
 σου το κον
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ^Γμα^Δτι
 Τ^Γας α^Ν σ^Γθε νει^Γ ας μου^Γ της ψυ^Γχης ι α
 τρευ^Νεις^Δ και σα^Γρκος τας ο^Γ δυ^Γ υ^Γνας Πα^Γρ^Δθε νε
 ι^Γ να σε^Γ δο^Γ ζα^Γ ζω^Γ την Κε^Γ χα^Γρι^Γ τω^Γ με
 νην^Γ
 Και^Γ νυν^Ν και^Γ α^Γ ει^Γ και^Γ εις^Γ τους^Γ αι
 ω^Γ νας^Γ των^Γ αι^Γ ω^Γ νων^Γ α^Γ μην^Γ
 Τ^Γων^Ν πει^Γ ρα^Γ σμων^Γ συ^Γ τας^Γ προ^Γ σβο^Γ λας^Γ εκ
 δι^Ν ω^Γ κεις^Δ και^Γ πα^Γ θων^Γ τας^Γ ε^Γ φο^Γ ο^Γ δους^Γ Πα^Γρ
 θε^Γ νε^Γ ο^Γ θεν^Γ σε^Γ υ^Γ μνου^Γ ου^Γ μεν^Γ εις^Γ παν
 τας^Γ του^Γ ους^Γ αι^Γ ω^Γ νας^Γ

Ὡδὴ θ' .
Κυρίως Θεοτόκον.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Ρ ο η ην μου των δα κρυ ων μη α πο
ποι η η σης η του παν τος εκ προ σω που
παν δα κρυ ον α φη ρη κο τα Παρ θε νε
Χρι στον κυ η σα σα
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Χ α ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον
Παρ θε νε η της χα ρας δε ξα με νη το

πλη η ρω ω μα της α μαρ τι ας την

λυ ύ πην ε ζα φα νι σα σα

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Λι μη ην και προ στα σι α των σοι προ

σφευ γο ον των γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι α μα

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Φω το ος σου ταις α κτι σι λαμπρυ νον

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ω κου ου σα τους ευ σε βως Θε ο το

κον σε καταγγελλοντας

^N και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

^Γ κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ στον εξ αρ ρω στίας εις ρω σιν με

τα σκευ α ζου σα

Μεγαλυνάρια. ^Γ α ζι ον ε στιν ως α λη

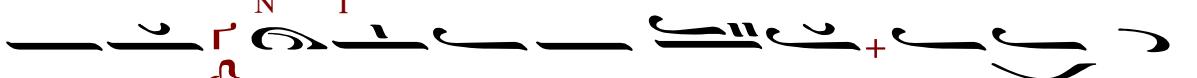
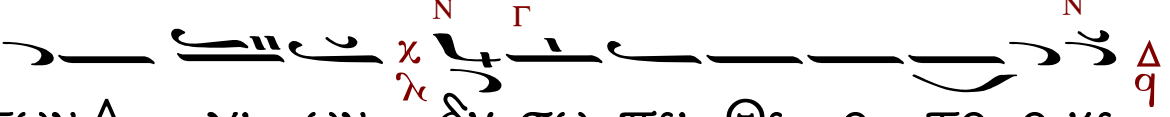
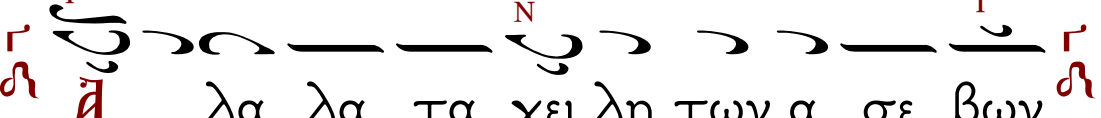
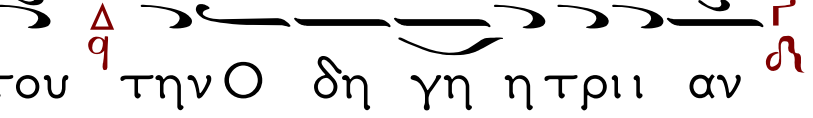
^N θως ^Δ μα κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον
 και Μη τε ρα του Θε ου ημων την τι μι
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας ^Ν την ^Γ Δε σποι ναν του ^Ν κο ο σμου ^Δ 9
υ μνοις τι μη σω μεν ^Γ 8
^Π 8 ^Γ 8 Ἀ πο των πολλων μου α μαρ τι ων ^Γ 8 α
σ θε νει το σω μα α σ θε νει μου και η ψυ χη
^Ν 8 ^Γ 8 προς σε κα τα φευ γω την ^Ν 8 κε χα ρι τω
^Ν 8 ^Γ 8 με νην ^Ν 8 ^Γ 8 ελ πις α πη λ πι σμε ενων ^Δ 9 ^Γ 8
^Γ 8 ^Γ 8 βο η θη σον ^Γ 8
^Γ 8 ^Γ 8 ^Π 8 ^Γ 8 Ἀ δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του
^Π 8 ^Γ 8 ^Γ 8 δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι
^Γ 8 ^Ν 8 ^Γ 8 κε των ^Γ 8 ι να με σι τευ σης προς τον εκ
^Ν 8 ^Γ 8 σου τε χ θεν τα ^Ν 8 ^Γ 8 ω Δε σποι να του κο ο

^N ^Γ
 σμου ^Δ ^Γ
 γε νου με σι τρια ^Δ
^Π ^Γ
 Ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην ^Γ
^Γ ^Γ
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κω χαρ μο
^N ^Γ
 νι κως ^Δ με τα του Προ δρο μου και παν των
^N ^Γ ^Δ
 των Α γι ων ^Χ ^Λ ^Γ ^Δ
 δυ σω πει Θε ο το ο κε
^Γ ^Γ
 του οι κτει ρη ησαι η μας
^Γ ^Γ
 Ἀ λα λα τα χει λη των α σε βων ^Γ
^Π ^Γ
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου
^Γ ^Γ
 την σε πτην ^Δ την ι στο ρη θει σαν υ πο
^N ^Γ
 του Α πο στο λου Λου κα ι ε ρω τα α
^N ^Γ
 του την Ο δη γη η τρι αν ^Δ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Πασαι των Αγγελων αι στρατιαι
Προδρομε Κυριου Αποστολων ηδω
δε κας οι Αγγι οι Παντες με τατης
Θεο το κου ποιησα τε πρεσβειειαν
εις το σω θηναι η μα α ας

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα φάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ Ἀπολυτίκιον.

ΧΟΡΟΣ: Ἄ μήν.

Εἴτα Ψάλλομεν ἅπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς 5/8.

Ἡχος ἁ Δι

^ΓΧ ^Μ ^Β
 Χρι στου την Με τα μορ φω σιν προ υ
 παν τη σω μεν ^Γ ^Δ ^Ε ^Β
 φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζον
 τες τα προ ε ορ τι α ^Β ^Δ ^Ε ^Β
 πι στοι και βο η σω
 μεν ^Ε ^Δ ^Β
 η γ γι κεν η η με ρα της εν θε ου ευ
 φρο συ νης ^Δ ^Ε ^Β
 α νει σιν εις το ο ρος το Θα βωρ ο
 Δε σπο της ^Ε ^Δ ^Ε ^Β
 της Θε ο τη τος αυ του α
 πα στρα ψαι την ^Γ ^Δ ^Ε ^Β
 ω ραι ο τη τα α α

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἔλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὥς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταγούστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ων βα σα α νων
 και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον μη
 μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ε νω
 πι ον τω ων Αγ γε ε λων πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι οι εν τα α χει
 Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θα α α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.